

ΑΛΛΑΞΕ ΤΗ ΖΩΗ ΣΟΥ. ΑΛΛΑΞΕ ΤΟΝ ΚΟΣΜΟ.

activated

Τόμος 18 • Τεύχος 6

**Ο ΔΙΚΟΣ ΣΑΣ
ΘΗΣΑΥΡΟΣ ΠΟΥ
ΕΙΝΑΙ;**

Ανακαλύπτοντας τα
αληθινά πλούτη

Μια χρονιά χωρίς ρούχα

Το εκπληκτικό αποτέλεσμα!

**Ποτέ δεν έχασα με το
να δίνω!**

Αναποδιές που μετατράπηκαν
σε ευκαιρίες

ΕΙΣΑΓΩΓΗ ΑΠΟ ΤΟΝ ΣΥΝΤΑΚΤΗ ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΚΑΙ ΤΟΚΟΙ

Καθώς ετοιμάζα το τεύχος αυτό, διάβασα μια ενδιαφέρουσα ιστορία για δύο σπουδαίους Χριστιανούς, που θα ήθελα να μοιραστώ μαζί σας.

Ο ένας είναι ο Charles Spurgeon, διάσημος ευαγγελιστής και ο άλλος, ο George Müller, ένας πρώην κλέφτης που άλλαξε τρόπο ζωής όταν πίστεψε στον Χριστό και ίδρυσε και διεύθυνε πέντε ορφανοτροφεία. Και οι δύο τους έζησαν τον 19ο αιώνα στην Αγγλία.

Μία φορά ο Spurgeon έκανε μια εκστρατεία για να συγκεντρώσει 300 λίρες – ένα ποσό που σήμερα θα είχε πολύ μεγαλύτερη αξία – που χρειαζόταν επειγόντως για το ορφανοτροφείο που συντηρούσε. Το βράδυ, αφού είχε επιτύχει τον στόχο του, έπεσε για ύπνο νοιώθοντας ικανοποιημένος.

Όμως πριν τον πάρει ο ύπνος, άκουσε την ήρεμη και απαλή φωνή του Θεού να του λέει: *Δώσε αυτές τις 300 λίρες στον George Müller για το ορφανοτροφείο του στο Μπρίστολ.*

«Μα Κύριε», διαμαρτυρήθηκε ο Spurgeon «Τα λεφτά αυτά τα χρειάζομαι για τα ορφανά μου στο Λονδίνο».

Ξανά το ίδιο, *Δώσε αυτές τις 300 λίρες στον George Muller!*

Ο Spurgeon αντιστάθηκε για λίγο στην όλη ιδέα, στο τέλος όμως συμφώνησε και τον πήρε ο ύπνος.

Το επόμενο πρωί, ξεκίνησε για το σπίτι του George Müller και πήγε στο γραφείο του όπου τον βρήκε να προσεύχεται. «George, ο Θεός μου είπε να σου δώσω αυτές τις 300 λίρες».

«Μα αυτό ακριβώς το ποσό, ζητούσα από τον Θεό!» του εξήγησε εμφορικά ο Müller.

Ο Spurgeon χάρηκε για τον φίλο του, ο ίδιος όμως ένοιωθε κάπως απογοητευμένος με τη δική του κατάσταση. Όταν όμως επέστρεψε στο Λονδίνο, βρήκε πάνω στο γραφείο του έναν φάκελο. Περιείχε μια δωρεά από 300 γκινέες (μια γκινέα άξιζε μια λίρα και ένα σελίνι) για το ορφανοτροφείο του. «Ο Θεός μου επέστρεψε τις 300 λίρες μου», αναφώνησε, «με 300 σελίνια τόκο!»

Ο Θεός εργάζεται με μύριους τρόπους και δεν επιλέγει πάντα να ανταμείβει με τον ίδιο ακριβώς τρόπο, ή όπως ακριβώς θα θέλαμε εμείς ή νομίζουμε ότι χρειαζόμαστε, όμως πάντα θα είναι πιστός στο να μας ευλογεί όταν δίνουμε εμείς.

Αυτό το τεύχος του *Activated* περιέχει άρθρα και μαρτυρίες που απεικονίζουν τη Χριστιανική προσέγγιση όσον αφορά τον πλούτο και τα αγαθά. Ελπίζω να σας ενθαρρύνει και να εποικοδομήσει την πίστη σας.

Samuel Keating
Αρχισυντάκτης

Περιηγηθείτε στις ιστοσελίδες μας ή επικοινωνήστε με έναν από τους κάτωθι αντιπροσώπους μας για να απολαύσετε την εμπνευστική, ενθαρρυντική και πρακτική βοήθεια που προσφέρουν τα βιβλία μας και το οπτικοακουστικό μας υλικό.

<http://activated-europe.com>

Activated Hellas

Email: hellas@activated-europe.com

Activated Europe

Bramingham Pk. Business Ctr.

Enterprise Way

Luton, Beds. LU3 4BU, United Kingdom

+44 (0) 845 838 1384

Email: activatedEurope@activated.org

Activated Ministries

P.O. Box 462805

Escondido, CA 92046-2805, USA

Toll-free: 1-877-862-3228

Email: info@actmin.org

www.activatedonline.com

ΣΥΝΤΑΚΤΗΣ Samuel Keating

ΣΧΕΔΙΟ Gentian Suçi

© 2017 Activated. All Rights Reserved
Τα εδάφια που χρησιμοποιούνται είναι προσαρμοσμένα κυρίως από την μετάφραση της Βίβλου στη δημοτική του Σπύρου Φίλου.

A-GR-MG-AM-197-X

ΤΟ ΜΙΚΡΟΤΕΡΟ ΚΕΡΜΑ ΣΤΟΝ ΚΟΣΜΟ

ΑΠΟ ΤΗΝ ANNA PERLINI

ΛΙΓΟ ΠΡΙΝ ΑΝΑΧΩΡΗΣΩ ΓΙΑ ΤΗΝ ΙΝΔΙΑ, όπου επρόκειτο να περάσω αρκετά χρόνια σαν Χριστιανή εθελόντρια, ένας φίλος, μου έδωσε ένα πολύ πρωτότυπο και όπως το θεώρησα τότε, χρήσιμο αποχαιρετιστήριο δώρο. «Ανησυχώ λίγο για σένα», μου είπε εμπιστευτικά. «Πηγαίνεις σε μια δύσκολη χώρα και αυτό ίσως σου χρειαστεί».

Πάνω στο μικρό κουτάκι υπήρχε η επιγραφή: «Το μικρότερο χρυσό κέρμα στον κόσμο».

Το έβαλα μαζί με τα άλλα πράγματά μου και το πήρα μαζί στην Ινδία και κατόπιν στο Νεπάλ.

Ο φίλος μου είχε δίκιο – τα πράγματα δεν ήταν και τόσο εύκολα εκεί και συχνά αντιμετωπίζαμε όλων των ειδών αντιξοότητες, όπως το κλίμα, τις τροπικές ασθένειες συν τις οικονομικές προκλήσεις. Ποτέ δεν μας έλειπαν οι βασικές μας ανάγκες, συχνά όμως έπρεπε να περνάμε χωρίς τα επιπλέον.

1. <http://www.perunmondigiore.org>

Μερικές φορές ο σύζυγός μου και εγώ σκεφτήκαμε να πουλήσουμε αυτό το μικρό κέρμα, όμως συμφωνήσαμε να το βάλουμε στην άκρη για κάτι το επείγον και δεν θα το αγγίζαμε εκτός και αν ήταν απολύτως αναγκαίο. Οποτε το θέμα αυτό έβγαινε στην επιφάνεια, πάντα αυτό έβγαινε στην επιφάνεια, πάντα αυτό φτάναμε στο συμπέρασμα ότι δεν υπήρχε τέτοιου είδους ανάγκη και έτσι το αφήναμε μέσα στη βαλίτσα.

Μετά από οκτώ χρόνια, επιστρέψαμε στην Ευρώπη. Μια μέρα ενώ περνούσα έξω από ένα νομισματολογικό κατάστημα αναρωτήθηκα πόσο θα άξιζε το μικρό μας χρυσό κέρμα. Λίγες μέρες αργότερα, το έφερα για να μάθω.

Όταν ο ευγενικός υπάλληλος που εργαζόταν εκεί εξέτασε το κέρμα, η καρδιά μου και όλο μου το είναι κατέρρευσαν – όταν μου ανέφερε ότι το κέρμα αυτό δεν είχε καμιά απολύτως αξία εκτός από το βάρος του σε χρυσό και αφού ήταν «το μικρότερο χρυσό κέρμα στον κόσμο», προφανώς το βάρος του ήταν ελάχιστο.

Έτσι λοιπόν, μήπως όλα αυτά τα χρόνια ήμασταν κάπως αφελείς που νομίζαμε ότι είχαμε στην άκρη κάποιο καλό ποσό για μια επείγουσα ανάγκη; Ένοιωσα ένα αίσθημα απογοήτευσης και ντροπής να με κατακλύζει και λίγο ακόμα και θα είχα ξεφορτωθεί το κέρμα. Έτσι κι αλλιώς δεν φαινόταν ότι θα έχανα και κάτι σπουδαίο.

Αργότερα όμως, αντιλήφτηκα ότι αυτό το μικροσκοπικό κέρμα συμβόλιζε την πίστη μας. Μια πίστη που είχαμε πάντα μαζί μας, την οποία ποτέ δεν χάσαμε και ενώ συνεχίζαμε με αυτή την πίστη, ο Θεός συνέχιζε πάντα να προμηθεύει τις ανάγκες μας.

Το κέρμα αυτό το έχουμε ακόμα σαν ένα πολύτιμο ενθύμιο, ενώ για μένα έχει αποκτήσει ακόμα μεγαλύτερη αξία.

Η ANNA PERLINI ΕΙΝΑΙ ΣΥΝΙΔΡΥΤΗΣ ΤΟΥ PER UN MONDO MIGLIORE,¹ ΕΝΟΣ ΑΝΘΡΩΠΙΣΤΙΚΟΥ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΥ ΠΟΥ ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΠΟΙΕΙΤΑΙ ΣΤΑ ΒΑΛΚΑΝΙΑ ΑΠΟ ΤΟ 1995. ■

ΠΛΟΥΣΙΟΙ Η ΦΤΩΧΟΙ

Ο ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΠΑΥΛΟΣ στην πρώτη του επιστολή προς τον Τιμόθεο στα εδάφια 6:8-10 αναφέρθηκε στο θέμα του πλούτου: «Έχοντας, μάλιστα, διατροφές και σκεπάσματα, ας αρκούμαστε σ' αυτά. Όσοι, βέβαια, θέλουν να πλουτίζουν, πέφτουν σε πειρασμό και παγίδα, και σε πολλές ανόητες και βλαβερές επιθυμίες, που βυθίζουν τους ανθρώπους σε όλεθρο και απώλεια. Επειδή, ρίζα όλων των κακών είναι η φιλαργυρία· την οποία μερικοί, καθώς την ορέχτηκαν, αποπλανήθηκαν από την πίστη και πέρασαν τον εαυτό τους μέσα από πολλές οδύνες». Το να έχεις χρήματα, από μόνο του δεν είναι κακό, κακό είναι να τα λατρεύεις. Η αφθονία χρημάτων ή η έλλειψη χρημάτων δεν έχουν τόση σημασία όσο η πνευματική μας κατάσταση.

Σύμφωνα με την Εβραϊκή παράδοση, τόσο η φτώχεια όσο και η κάθε είδους αναπηρία συχνά θεωρούνταν σαν αποτέλεσμα αμαρτίας που είχε διαπράξει κάποιος. Στο Ιωάννη 9:1-3, οι μαθητές του Ιησού Τον ρωτάνε, «Ψαββί, ποιος αμάρτησε, αυτός ή οι γονείς του, ώστε να γεννηθεί τυφλός;»

Ο Ιησούς αποκρίθηκε: «Ότε αυτός αμάρτησε ούτε οι γονείς του· αλλά, για να φανερωθούν τα έργα του Θεού σ' αυτόν». Αν και η ανθρώπινη φύση, συχνά αποδίδει τη φτώχεια ή άλλες αδυναμίες σε κάποιο σφάλμα που διέπραξε ένα άτομο, εντούτοις ο Θεός μπορεί και χρησιμοποιεί αυτού του είδους τις περιστάσεις για να εξυπηρετήσουν το τέλειο σχέδιο Του.

Η αναφορά για τον πλούσιο νεαρό άρχοντα στο Μάρκου 10:17-22 δείχνει πως τα πλούτη μπορεί να σταθούν πνευματικό εμπόδιο. Ο Ιησούς είπε στον νεαρό πλούσιο άρχοντα, να πουλήσει τα υπάρχοντά του, να μοιράσει τα χρήματα στους φτωχούς και στη συνέχεια να ακολουθήσει τον Ιησού. Το άτομο αυτό αναχωρεί και φεύγει περίλυπο επειδή ήταν πάρα πολύ πλούσιο. Στην περίπτωση αυτή, ο πλούτος του είχε αρνητικές επιπτώσεις μια και τον εμπόδισε να ακολουθήσει τον Χριστό. Αγαπούσε τα λεφτά του περισσότερο από τον Ιησού.

Ενώ πολλοί από τους ψαλμούς και τις παροιμίες αναφέρονται τόσο στα οφέλη του πλούτου όσο και τις δυσκολίες της φτώχειας, η Βίβλος είναι ξεκάθαρη ότι τόσο η φτώχεια όσο και ο πλούτος μπορεί να είναι θέλημα Θεού και μια ευλογία από

τον Θεό. Ο Ιησούς ήταν σχετικά φτωχός. Ο Σολομών είχε ευλογηθεί με σημαντικό πλούτο. Ο Βασιλιάς Δαβίδ είχε ταπεινό ξεκίνημα και πλούσιο τέλος. Οι απόστολοι ακολούθησαν τον Χριστό, διώχθηκαν, μαρτύρησαν. Οι ίδιοι δεν θεωρούνταν πλούσιοι, αφού χρησιμοποίησαν ό,τι είχαν για να μοιραστούν τον Χριστό με τους άλλους.¹ «Πλούσιος και φτωχός συναντιούνται· ο Κύριος είναι ο Δημιουργός και των δυο τους».²

Οι άνθρωποι βλέπουν τον πλούτο σαν ευλογία και τη φτώχεια σαν κατάρα. Το σχέδιο του Θεού είναι πολύ πιο ευρύτερο και χρησιμοποιεί τόσο τον πλούτο όσο και τη φτώχεια για να εκπληρώσουν το θέλημά Του. Πρέπει να αποφεύγουμε τον πειρασμό του να θεωρούμε τον πλούτο σαν τη μοναδική ευλογία του Θεού και να είμαστε ικανοποιημένοι σε όποιες συνθήκες και να βρισκόμαστε, γνωρίζοντας πως οι ευλογίες του Θεού δεν καθορίζονται από τα πόσα κατέχουμε σε αυτόν τον κόσμο αλλά υφίστανται στην πληρότητά τους σε ένα βασίλειο έξω από τον παρόντα κόσμο μας.

ΑΥΤΟ ΤΟ ΑΡΘΡΟ ΣΥΜΠΕΡΙΛΗΦΘΗΚΕ ΜΕ ΤΗΝ ΕΥΓΕΝΙΚΗ ΠΑΡΑΧΩΡΗΣΗ ΑΠΟ ΤΟ GOTQUESTIONS.ORG³ ■

1. βλ. Λουκά 18:28
2. Παροιμίες 22:2
3. <https://gotquestions.org/poor-vs-rich.html>

ΠΑΙΖΟΝΤΑΣ ΤΟΝ ΡΟΛΟ ΤΟΥ ΘΕΟΥ

ΑΠΟ ΤΟΝ SCOTT MCGREGOR

ΠΟΛΛΕΣ ΦΟΡΕΣ ΕΥΧΟΜΟΥΝ ΝΑ ΕΙΧΑ ΕΝΑ ΤΡΑΙΝΟ ΑΠΟ ΛΕΦΤΑ

ώστε να μπορώ να βοηθώ τους άλλους. Γνωρίζω τόσους ανθρώπους που χρειάζονται οικονομική βοήθεια για τον άλφα ή βήτα λόγο και θα ήταν υπέροχο να μπορώ να τους βοηθήσω. Ονειρεύομαι πως μια μέρα ανακαλύπτω ένα ματσούλο γεμάτο μετρητά και βοηθάω τους φίλους, την οικογένεια και πολλούς άλλους και τους βλέπω να ξεπερνάνε τις οικονομικές τους δυσκολίες ώστε να μπορούν να απολαμβάνουν τη ζωή χωρίς το άγχος που φέρνει η έλλειψη μετρητών. Όμως μέχρι και σήμερα κάτι τέτοιο δεν το έχω καταφέρει.

Αν και αυτή η ιδέα του να είμαι αυτό το είδος του ευεργέτη συνεχίζει να είναι ένα απραγματοποίητο όνειρο, έχω αρχίσει να αντιλαμβάνομαι το εξής: Δεν είναι δική μου δουλειά να παίζω τον ρόλο του Θεού.

Βέβαια, αυτό δεν σημαίνει ότι δεν μπορούμε να είμαστε συνεταίροι με τον Θεό στο έργο Του να είναι ο ευγενικός, στοργικός και γενναιόδωρος Θεός που είναι. Όμως

είμαστε πολύ μικροί συνεταίροι στην καλύτερη των περιπτώσεων. Για να το πούμε κάπως πιο απλά, έχουμε το δικαίωμα ψήφου, όμως η απόφαση δεν εναπόκειται σε μας. Ο Θεός έχει το σχέδιο Του και μόνο Αυτός γνωρίζει τι θα ήθελε να εκπληρώσει με τον καθένα μας και την οικογένειά του.

Αναλογιζόμουν τα πολλά θαύματα που έκανε ο Ιησούς στη γη και το μόνο που είχε να κάνει με χρήματα ήταν όταν οι μαθητές Του έπρεπε να πληρώσουν κάποιο φόρο. Έστειλε τον Πέτρο να πιάσει ένα ψάρι στον οποίο το στόμα υπήρχε ένα νόμισμα και το οποίο ήταν αρκετό για να πληρωθεί ο φόρος αυτός.¹ Όμως και σε αυτή την περίπτωση, ήταν μόνο για εκείνη την παρούσα ανάγκη και δεν πολλαπλασιάστηκε όπως τα ψωμιά και τα ψάρια. Έβγαλα το συμπέρασμα πως όσο και να στεναχωριέμαι *εγώ* για τα λεφτά, ο Θεός δεν ανησυχεί καθόλου γι' αυτά.

Πολλά πράγματα μπορούν να επιτευχθούν με τα χρήματα, όμως τα χρήματα δεν αγοράζουν την ευτυχία. Μελέτες έχουν δείξει ότι ο σεβασμός και η εκτίμηση των άλλων έχουν να κάνουν πολύ περισσότερο στην απόκτηση ευτυχίας απ' ό,τι το κύρος

ή ο πλούτος. Αφού έχουν αποκτηθεί τα αναγκαία, τα υψηλά επίπεδα ευτυχίας και η απόκτηση περισσότερων χρημάτων δεν επανξάνουν τα συναισθήματα της ικανοποίησης. Και αν ο σεβασμός και η εκτίμηση των άλλων μας κάνουν ευτυχισμένους, τότε δεν θα πρέπει η εκτίμηση και η αγάπη του Θεού για εμάς να μας κάνουν στην *πραγματικότητα* πιο ευτυχισμένους;

Στην ουσία, το κάνουν. Ο ψαλμοδός είχε γράψει, «Μακάριος ο λαός τού οποίου ο Κύριος είναι ο Θεός του!»² Αυτό δεν είναι μια απλή διακήρυξη, αλλά και η *συνταγή* για την ευτυχία. Όταν είμαστε σωστοί με τον Θεό, είμαστε ευτυχισμένοι.

Πάμε πάλι στον «ρόλο του Θεού». Ακόμη έχω μια συνεχή επιθυμία να μπορώ να βοηθώ σημαντικά τους άλλους με τα οικονομικά, όμως πρέπει να θυμάμαι πως αυτό ίσως και να μην είναι ό,τι καλύτερο για τα άτομα αυτά. Μόνο ο Θεός γνωρίζει και καλύτερα εγώ να κάνω στην άκρη και να αφήσω τον Θεό να παίξει τον ρόλο Του.

Ο SCOTT MCGREGOR ΕΙΝΑΙ ΣΥΓΓΡΑΦΕΑΣ ΚΑΙ ΣΧΟΛΙΑΣΤΗΣ ΚΑΙ ΚΑΤΟΙΚΕΙ ΣΤΟΝ ΚΑΝΑΔΑ. ■

1. βλ. Ματθαίου 17:24-27

2. Ψαλμός 144:15

Ο ΔΙΚΟΣ ΣΑΣ ΘΗΣΑΥΡΟΣ ΠΟΥ ΕΙΝΑΙ;

ΑΠΟ ΤΗΝ ROSANE PEREIRA

Όταν ήμουν μικρή, μου άρεζε να επισκέπτομαι τη γιαγιά μου, τη Σαμπίνα, στο μικρό της σπίτι πάνω στα βουνά. Η θεία Γιώτα ζούσε ακριβώς δίπλα, έτσι η αδελφή μου και εγώ περνούσαμε τις μέρες μας με τις ξαδέρφες μας, εξερευνώντας το μέρος εκεί, πηγαίνοντας σε καταρράκτες, κολυμπώντας στο ποτάμι που πέρναγε πίσω από το σπίτι τους, ή σκαφολώναμε στα βουνά της οροσειράς Mantiqueira. Για ένα μικρό κοριτσάκι σαν εμένα που ζούσε στην πόλη αυτό το μέρος φαινόταν σαν παράδεισος.

Η οικογένειά τους δεν είχε και τόσα πολλά υλικά αγαθά όπως εμείς. Μια φορά, η ξαδέλφη μου η Άννα είχε πει, «Ίσως να μην είμαι πλούσια υλικά, όμως είμαι πλούσια εδώ μέσα στην καρδιά μου και η γιαγιά μου είπε ότι αυτό είναι το πιο σημαντικό!» Αυτή η σκέψη για μένα ήταν κάτι νέο. Υπήρχαν άλλα πλούτη εκτός από τα υλικά;

1. Cecil B. DeMille. Paramount Pictures, 1956.

2. βλ. Ματθαίου 13:45-46

3. Ματθαίου 6:19-21

Θυμάμαι επίσης πόσο εντύπωση μου είχε κάνει σαν παιδί όταν η μητέρα μου με πήγε να δω την ταινία *Οι Δέκα Εντολές*¹ σ' ένα σινεμά. Ο Μουσής θα μπορούσε να είχε μείνει στο άνετο παλάτι του μέχρι την ημέρα – τα άφησε όλα για να ελευθερώσει τον λαό του από την καταπίεση. Όταν ενηλικιώθηκα κατάλαβα πόσο πρέπει να του είχε κοστίσει το να υπακούσει τον Θεό.

Όταν πρωτοδιάβασα τα Ευαγγέλια, μια από τις ιστορίες που μου έκαναν εντύπωση ήταν εκείνη με τον άνθρωπο που ανακάλυψε ένα μαργαριτάρι μεγάλης αξίας και αμέσως πούλησε όλα όσα είχε με σκοπό να το αγοράσει.² Ο Ιησούς εξήγησε πως το μαργαριτάρι αυτό, ήταν το βασίλειο του Θεού και όταν το διάβασα αυτό, ένοιωσα την καρδιά μου να σκιρτά. Ήθελα κι εγώ αυτό το μαργαριτάρι!

Ο Ιησούς δίδαξε επίσης: «Μη θησαυρίζετε για τον εαυτό σας θησαυρούς επάνω στη γη, όπου το σκουλήκι και η σκουριά τους αφανίζει, και όπου κλέφτες κάνουν

διάρρηξη και κλέβουν. Επειδή, όπου είναι ο θησαυρός σας, εκεί θα είναι και η καρδιά σας».³ Μια και κατάγομαι από μια μητροπολιτική παραλιακή πόλη με μεγάλο δείκτη εγκληματικότητας, έπιασα το νόημα αρκετά καλά.

Καθώς ωρίμασα, κατανόησα περισσότερο πως τα πραγματικά πλούτη δεν είναι τα πράγματα αυτής της γης. Είναι η χαρά, η γαλήνη, η αγάπη, η καλοσύνη, η πίστη και όλα τα άλλα πολύτιμα χαρίσματα που θέλει να μας δίνει καθημερινά ο Θεός. Αυτό που έχουμε να κάνουμε εμείς και είναι πολύ απλό είναι να ανοίγουμε την ψυχή μας και να αποδεχόμαστε τα δώρα Του. Αν οι δικοί μας θησαυροί είναι στον ουρανό, τότε θα βιώνουμε τη χαρά του Θεού τόσο εδώ και τώρα, όσο και στην επόμενη ζωή.

Η ROSANE PEREIRA ΕΙΝΑΙ ΚΑΘΗΓΗΤΡΙΑ ΑΓΓΛΙΚΩΝ ΚΑΙ ΣΥΓΓΡΑΦΕΑΣ ΣΤΟ ΡΙΟ ΝΤΕ ΤΖΑΝΕΪΡΟ ΤΗΣ ΒΡΑΖΙΛΙΑΣ ΚΑΙ ΕΙΝΑΙ ΜΕΛΟΣ ΤΗΣ ΔΙΕΘΝΟΥΣ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΣ. ■

Επουράνια επένδυση

ΑΠΟ ΤΗΝ ANITA CLARK

ΣΤΗΝ ΗΛΙΚΙΑ ΠΟΥ ΕΙΜΑΙ, συνήθως οι άνθρωποι αρχίζουν να σκέπτονται σοβαρά για το μέλλον τους. Εκτός από παιδιά, καριέρα και διαβίωση, το θέμα της σύνταξης και ενός επενδυτικού κεφαλαίου συχνά κάνουν την εμφάνισή τους. Υπάρχουν πολλές δυνατότητες να επιλέξει κάποιος για οικονομικές επενδύσεις και η επιλογή δεν είναι εύκολη, μια και κανείς δεν μπορεί να σου πει μετά βεβαιότητας ποια είναι η πιο σίγουρη επιλογή. Μερικές από τις επενδυτικές πιθανότητες για τις οποίες σκέφτηκα είναι η ασφάλεια ζωής, η ακίνητη περιουσία, τα επενδυτικά κεφάλαια, αν και υπάρχουν και άλλα πολλά.

Πριν από λίγο καιρό, συνάντησα μια φίλη μου η οποία έκανε αποστολική χριστιανική εργασία σε χώρες της Αφρικής, της Ευρώπης και της Βόρειας και Νότιας Αμερικής μιλώντας σε άλλους για τον Ιησού. Θαύμαζα τις προσπάθειές της και την

αγάπη που είχε για τους ανθρώπους που συναντούσε και για αυτό το λόγο, αποφάσισα να αρχίσω να συνεισφέρω οικονομικά στο αποστολικό της έργο. Την τελευταία φορά που συναντηθήκαμε, με ευχαρίστησε για τη θυσία που έκανα βοηθώντας την οικονομικά. Αυτό βέβαια, με έβαλε σε σκέψεις, μια και εγώ η ίδια δεν το έβλεπα καθόλου σαν κάποια θυσία, αντιθέτως, το έβλεπα σαν μια επένδυση στο μέλλον μου. Είναι η πιο αποδοτική μου επένδυση κεφαλαίου.

ΑΣΦΑΛΕΙΑ ΖΩΗΣ. Η Βίβλος υπόσχεται πως ο Θεός θα μας φροντίσει αν εμείς είμαστε γενναίοι.¹ Λέει επίσης πως αν δίνουμε στους άλλους, Αυτός θα ευλογήσει τόσο εμάς όσο και τα έργα μας.² Όταν συνεισφέρουμε στο έργο του Θεού είναι σαν να τοποθετούμε χρήματα στο δικό Του ασφαλιστικό πρόγραμμα ζωής και σε αντάλλαγμα Αυτός θα φροντίζει εμένα και τους αγαπημένους μου, τόσο στις καλές όσο και στις δύσκολες στιγμές. Ο Θεός είναι το δίχτυ προστασίας μου.

ΑΠΟΤΑΜΙΕΥΤΙΚΟΣ ΛΟΓΑΡΙΑΣΜΟΣ ΚΑΤΟΙΚΙΑΣ. Ο Ιησούς μας λέει ότι θα προετοιμάσει έναν τόπο για μας.³ Με το να επενδύω τα χρήματά μου στο έργο Του, συγχρόνως επενδύω σε μια κατοικία με ένα όμορφο μέλλον στη δική Του επουράνια πόλη. Είμαι σίγουρη πως ο Θεός είναι ένας εκπληκτικός αρχιτέκτονας.

ΧΑΡΤΟΦΥΛΑΚΙΟ ΜΕΤΟΧΩΝ. Ο Ιησούς είπε πως θα έχουμε θησαυρό επουράνιο.⁴ Με το να συνεισφέρω στο αποστολικό έργο της φίλης μου, είναι σαν να προμηθεύομαι επουράνιες μετοχές και να τις τοποθετώ στο επουράνιο χαρτοφυλάκιο μετοχών μου. Όσο περισσότερο χρόνο και προσπάθεια επενδύει η φίλη μου στην επουράνια επιχείρησή της, τόσο περισσότερη αξία παίρνει το δικό μου κεφάλαιο. Όταν σταθώ μπροστά στον Δημιουργό μου στο τέλος της ζωής μου, το αποθεματικό μου κεφάλαιο θα ρευστοποιηθεί και θα μου αποδοθεί η πλήρης αξία του. Είμαι σίγουρη πως αξίζει να περιμένω.

1. βλ. Μάρκου 10:21
2. βλ. Δευτερονόμιο 15:10
3. βλ. Ιωάννη 14:2
4. βλ. Μάρκου 10:21

Η ANITA CLARK ΚΑΤΟΙΚΕΙ ΣΤΗ ΓΕΡΜΑΝΙΑ ΚΑΙ ΔΙΑΒΑΖΕΙ ΤΟ *ACTIVATED* ΑΠΟ ΤΟΤΕ ΠΟΥ ΠΡΩΤΟΚΥΚΛΟΦΟΡΗΣΕ. ■

ΕΞΩ ΑΠΟ ΤΗ ΛΟΓΙΚΗ ΤΟΥ ΑΝΑΠΤΥΓΜΕΝΟΥ ΚΟΣΜΟΥ

ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΑ αναλογίζομαι πόσο τυχερή είμαι, που κάνω την εργασία που κάνω. Είμαι δασκάλα σε ένα σχολείο στην πόλη που ζω, το οποίο έχει παιδιά απ' όλο τον κόσμο. Εργάζομαι στη βιβλιοθήκη όπου ανά πάσα στιγμή μπορείς να δεις τέσσερεις μαθητές να μελετάνε μαζί, αντιπροσωπεύοντας τέσσερεις διαφορετικές ηπείρους, τέσσερεις διαφορετικές γλώσσες και τέσσερα διαφορετικά πιστεύω. Νομίζω ότι ο Οργανισμός των Ηνωμένων Εθνών θα μπορούσε να μάθει πολλά από το σχολείο μου.

Η Βανέσα είναι μια από τις μεγαλύτερες μαθήτρες στο σχολείο αυτό, η οποία κάποια μέρα, θα ήθελε να ανοίξει δικό της κομμωτήριο. Θυμάμαι πως όταν την πρωτοείδα πέρσι, μου έκανε μεγάλη εντύπωση για το πόσο, κομνηή, ευχάριστη, και γεμάτη αυτοπεποίθηση ήταν. Ήταν η απεικόνιση μιας χαρούμενης και δυναμικής κοπέλας.

Είναι επίσης πρόσφυγας από μια χώρα της Αφρικής που έχει υποφέρει πολλά από τον πόλεμο. Η Βανέσα έφτασε στην πόλη μας με την πολυμελή οικογένειά της τον Μάρτιο του 2014. Τα επτά αδέρφια της έχουν ηλικίες από εννέα έως είκοσι δύο. Ο πατέρας της Βανέσα έχει εργαστεί περιστασιακά εδώ κι εκεί από τότε

που ήλθανε, όμως δεν έχει μπορέσει ακόμα να βρει μια σταθερή εργασία. Η μητέρα της εδώ και πολλά χρόνια έχει προβλήματα υγείας και δεν μπορεί να εργαστεί η ίδια. Η οικογένεια συντηρείται από κάποιο κοινωνικό επίδομα βοήθειας – και επίσης και από τη Βανέσα.

Εκτός από το να πηγαίνει σχολείο, η Βανέσα εργάζεται κάποιες ώρες σε ένα κομμωτήριο. Το εισόδημά της καταλήγει σε τρεις διαφορετικές μεριές:

Βοηθάει την οικογένειά της.

Αποταμιεύει για την μόρφωσή της για τα επόμενα χρόνια.

Δίνει το δέκα τοις εκατό του εισοδήματός της στην εκκλησία της.

Μου έκανε μεγάλη έκπληξη όταν άκουσα τη Βανέσα να λέει ότι δίνει το 10% του εισοδήματός της στην εκκλησία της.

«Πρέπει», μου είπε η ίδια, με ήρεμη, σταθερή φωνή και με Αφρικάνικη προφορά. «Όταν ήμουνα μικρή, η μητέρα μου εργαζόταν και την έβλεπα να δίνει το δέκατό της. Το ίδιο και ο πατέρας μου. Και όμως πάντα είχαμε αρκετά».

Όμως τώρα σ' αυτήν την κατάσταση. Την ρώτησα αν ποτέ διανοήθηκε να μη δώσει το δέκατό της λόγω των δύσκολων περιστάσεων που περνούσαν. Δεν έδειξε να κατανοεί τι εννοούσα. «Υπάρχουν τόσα άτομα στο σπίτι σου», της είπα. Κούνησε το κεφάλι της, περιμένοντας να της εξηγήσω τι εννοούσα. «Για μερικά άτομα αυτό μπορεί να είναι δύσκολο», της εξήγησα. «Ο πατέρας σου δεν μπορεί να βρει δουλειά ... Η μητέρα σου έχει προβλήματα υγείας ... Αφήσατε φίλους και συγγενείς και ήλθατε σε μια νέα χώρα ... » και εκεί ήταν που σταμάτησα να προσπαθώ να πείσω την Βανέσα, αντιλαμβανόμενη ότι αυτά που πέρναγε δεν της φαινόταν τόσο δύσκολα.

«Μερικές φορές στην πατρίδα»,

1. <http://www.fruclassity.com/>

μου είπε, «επιτρέπαμε σε άστεγους να μείνουν μαζί μας για λίγο. Στέλνουμε ακόμη χρήματα σε ορφανοτροφεία πίσω στην πατρίδα μας. Εδώ, αν έχουμε επιπλέον φαγητό ή ρούχα, τα μοιράζουμε σε άλλους στον δρόμο».

Μου ήταν αδύνατον να εναρμονίσω την εικόνα της αφθονίας και της γενναιοδωρίας την οποία περιέγραφε σε μένα η Βανέσα, με την αντίληψή μου για το πόσο λίγα χρήματα είχαν. «Δεν σε πειράζει μερικές φορές όταν χρειάζεσαι κάτι το οποίο δεν μπορείς να αγοράσεις;» την ρώτησα.

«Ναι», μου είπε. «Και τότε ζητάω χρήματα. Ζητάω από φίλους ή από την οικογένειά μου. Δεν ζητάω ποτέ δανεικά, μόνο σαν δώρο». Είτε μερικές φορές δίνει η ίδια, είτε άλλες

φορές δέχεται (όμως ποτέ δεν μπαίνει σε χρέος) η Βανέσα νοιώθει το ίδιο άνετα και στους δύο ρόλους. Τόσο να δίνει με χαρά, όσο και να λαμβάνει χωρίς ντροπή.

Επέστρεψα ξανά στην ερώτηση με το δέκατο. «Αν όμως μερικές φορές δεν έχεις αρκετά χρήματα, δεν νοιώθεις ότι θα πρέπει να κρατήσεις το 10% του εισοδήματός σου το οποίο σκέφτεσαι να δώσεις;»

«Όχι», απάντησε ήρεμα η Βανέσα. «Ο Θεός πάντα θα αναπληρώσει ό,τι χρήματα δίνεις». Και μου είπε για εκείνη την φορά που βρήκε 10 δολάρια στην τσέπη της. Και την ιστορία για τότε που δεν είχε τα χρήματα να αγοράσει ένα παλτό, όμως κάποια της πρόσφερε ένα παλτό που είχε αγοράσει και δεν της έκανε.

«Τι σκέφτεσαι», τη ρώτησα κάπως διστακτικά, επειδή ρώταγα συγχρόνως και για τον εαυτό μου, «για εκείνους τους ανθρώπους που έχουν καλές δουλειές, ζούνε σε μεγάλα σπίτια και λένε ότι τους είναι δύσκολο να προσφέρουν πάρα πολλά;»

Περίμενα με αγωνία, όμως η απάντηση της ήλθε χωρίς καμία κριτική,

ήρεμη και σταθερή. «Δεν γνωρίζουν το μυστικό».

Δεν συνέχισε δίνοντας κάποια εξήγηση. «Ποιο μυστικό;» τη ρώτησα. Αν και έβλεπα από το ρολόι ότι ο χρόνος μας έφθανε στο τέλος του και η Βανέσα έπρεπε να πάει στη δουλειά στις 3:45, εγώ ήθελα να μάθω το μυστικό.

«Όταν δίνεις κάτι, επακολουθούν περισσότερες ευλογίες», μου είπε.

Για μένα αυτός ο συλλογισμός δεν έβγαζε νόημα. Και όμως κατά κάποιον τρόπο είχε μια λογική. Πιστεύω η νεαρή αυτή θα έχει ένα σπουδαίο μέλλον στη νέα της χώρα. Αυτά που μαθαίνει στο σχολείο και τη δουλειά της θα τη βοηθήσουν με τις δεξιότητες που χρειάζεται, όμως είναι αυτή η αυτοπεποίθηση και το δυνατό θεμέλιο που έχει που θα την κάνουν να υπερβεί όλα τα εμπόδια. Νοιώθω ευγνωμοσύνη για τη Βανέσα και τους άλλους μαθητές που προκαλούν τα ιδεολογικά μου πιστεύω σαν πολίτη του ανεπτυγμένου κόσμου και με βοηθάνε να σκεφτώ περαιτέρω. Βλέπει τον κόσμο μέσα από μια οπτική ευγνωμοσύνης, εμπιστοσύνης και ελπίδας και τα εμπόδια δεν την πτοούν, καθώς αυτά χάνονται ενώ αυτή συνεχίζει να προχωράει μπροστά.

Η RUTH McKEAGUE ΚΑΤΟΙΚΕΙ ΣΤΗΝ ΟΤΤΑΒΑ ΤΟΥ ΚΑΝΑΔΑ ΚΑΙ ΓΡΑΦΕΙ ΓΙΑ ΤΟ FRUCLASSITY,¹ ΜΙΑ ΙΣΤΟΣΕΛΙΔΑ ΑΦΙΕΡΩΜΕΝΗ ΣΤΟ ΝΑ ΒΟΗΘΑΕΙ ΑΝΘΡΩΠΟΥΣ ΝΑ ΒΓΟΥΝΕ ΑΠΟ ΤΟ ΧΡΕΟΣ ΜΕ ΤΟ ΝΑ ΜΟΙΡΑΖΕΤΑΙ ΜΑΖΙ ΤΟΥΣ ΙΔΕΕΣ ΚΑΙ ΠΡΟΣΩΠΙΚΕΣ ΕΜΠΕΙΡΙΕΣ. ■

ΑΠΟ ΤΟΝ MASAHIRO NARITA

ΠΟΤΕ ΔΕΝ ΕΧΑΣΑ ΜΕ ΤΟ ΝΑ ΔΙΝΩ!

ΣΤΟ ΞΕΚΙΝΗΜΑ ΤΩΝ ΕΠΙΧΕΙΡΗΜΑΤΙΚΩΝ ΜΟΥ

ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΩΝ, πίστευα πως τα χρήματα ήταν το παν. Όταν η γυναίκα μου παραπονιόταν ότι δεν υπήρχε αρκετή αγάπη στη σχέση μας, της ανταπαντούσα ότι η αγάπη δεν θα έβαζε φαγητό στο τραπέζι. Μια και πίστευα ότι τα υλικά αγαθά ήταν το παν, δεν πίστευα ούτε στον Θεό ούτε στη δική Του προμήθεια.

Βαθμηθόν αυτό άρχισε να αλλάζει αφού άρχισα να διαβάζω τη Βίβλο. Άρχισα να μαθαίνω για το οικονομικό σχέδιο του Θεού, ένα σχέδιο το οποίο βασιζόταν στην αγάπη και τη μοιρασιά και που ήταν αρκετά διαφορετικό από τον υλιστικό τρόπο σκέψης του «εγώ πρώτα» που με καθοδηγούσε μέχρι τότε. Αυτό ήταν που με βοήθησε να επαναπροσδιορίσω τις προτεραιότητές μου.

Βρισκόμασταν στο 1985, και η οικονομία της Ιαπωνίας ήταν στα πάνω της. Η γυναίκα μου και εγώ είχαμε αρχίσει να συνεισφέρουμε σε διάφορα εθελοντικά εγχειρήματα και μόλις είχαμε υποσχεθεί να συνεισφέρουμε τακτικά σε μια Χριστιανική αποστολή. Δεν δίναμε με την ελπίδα να αποκομίσουμε, όμως ήμουν

περίεργος να ανακαλύψω αν η υπόσχεση του Ιησού «δώστε και θα σας δοθεί» στο ευαγγέλιο του Λουκά 6:38 θα μπορούσε να παρθεί κυριολεκτικά.

Εκείνο τον καιρό, σχεδίαζα την κατασκευή ενός συγκροτήματος κατοικιών και η τράπεζά μου, συνέστησε έναν εργολάβο οικοδομών, τον οποίο και προσέλαβα. Ο εργολάβος ήταν λίγο ανυπόμονος να αρχίσει και έκανε την αίτηση για την άδεια δόμησης πριν καν εγώ εγκρίνω τα σχέδιά του – και όπως αποδείχθηκε, δεν τα ενέκρινα. Όταν οι δύο μας δεν μπορέσαμε να συμφωνήσουμε σε αυτό το θέμα, έκλεισα συμβόλαιο με έναν άλλο εργολάβο και ο πρώτος εργολάβος μας έκανε μήνυση. Στην πορεία όμως συμφωνήσαμε σε ένα νέο σχεδιάγραμμα και επίσης ότι το συγκρότημα κατοικιών θα ήταν ένα από κοινού εγχείρημα ανάμεσα και στους δύο εργολάβους. Οι τρεις μήνες της καθυστέρησης δεν φαινόταν να είναι μια ευλογία. Εντούτοις...

Όταν ξεκίνησε το εγχείρημα αυτό, είχαμε βάλει κάποια χρήματα στην άκρη για να πληρώσουμε τα πολεοδομικά τέλη – όμως καθώς προσπαθούσαμε να ξεδιαλύνουμε τα πράγματα με τον εργολάβο, οι

κανονισμοί της πολεοδομίας άλλαξαν και σύμφωνα με τους νέους κανόνες, δεν υποχρεούμασταν πια να πληρώσουμε τον φόρο για το εγχείρημα αυτό.

Ενώ από την μια χαιρόμουν που δεν ήμουν υποχρεωμένος να πληρώσω δημοτικά τέλη, από την άλλη έμαθα πως η κυβέρνηση είχε αυξήσει σημαντικά την δική της φορολογία στις κατασκευές, αρχής γενομένης τον Απρίλιο που ερχόταν. Όπως αποδείχθηκε, το λάθος του πρώτου εργολάβου να κάνει την αίτηση πρόωρα βγήκε σε καλό, καθώς το εγχείρημά μας πήρε άδεια δόμησης μόλις πριν εφαρμοστεί η αύξηση της κρατικής φορολογίας.

Μέσα από αυτά τα γεγονότα, άρχισα να αναγνωρίζω την παρουσία του Θεού στη ζωή μου. Βλέποντας πώς ο Θεός μας είχε ευλογήσει και στις δύο αυτές περιπτώσεις, συμπέρανα πως πρέπει να ήταν αποτέλεσμα στο ότι η γυναίκα μου και εγώ βοηθήσαμε το έργο Του με όποιον τρόπο μπορούσαμε.

Ο MASAHIRO NARITA (1925–2012)
ΗΤΑΝ ΜΕΛΟΣ ΤΗΣ ΔΙΕΘΝΟΥΣ
ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΣ ΣΤΗΝ ΙΑΠΩΝΙΑ. ■

ΔΙΝΟΝΤΑΣ ΚΑΙ ΚΕΡΔΙΖΟΝΤΑΣ

ΑΠΟ ΤΟΝ STEVE HEARTS

ΤΟ ΝΑ ΔΙΝΕΙΣ ΕΙΝΑΙ ΕΥΚΟΛΟΤΕΡΟ ΝΑ ΤΟ ΛΕΣ ΠΑΡΑ ΝΑ ΤΟ ΚΑΝΕΙΣ και αυτό αληθεύει πραγματικά όταν το να δίνεις απαιτεί θυσία. Από την άλλη μεριά, η Βίβλος υποδεικνύει ότι ο Θεός εκτιμά τα μέγιστα αυτού του είδους το δόσιμο.

«Και ο Ιησούς, καθώς κάθισε απέναντι από το θησαυροφυλάκιο, παρατηρούσε πώς το πλήθος έβαζε χάλκινα νομίσματα στο θησαυροφυλάκιο· και πολλοί πλούσιοι έβαζαν πολλά. Και όταν ήρθε μια φτωχή χήρα, έβαλε δύο λεπτά. Και αφού προσκάλεσε τους μαθητές Του, τους λέει: ‘Σας διαβεβαιώνω ότι, αυτή η φτωχή χήρα έβαλε περισσότερα απ’ όλους όσους έβαλαν στο θησαυροφυλάκιο. Επειδή, όλοι έβαλαν από το περίσσειμά τους· αυτή, όμως, έβαλε από το υστέρημά της όλα όσα είχε, όλη την περιουσία της’».¹

Πολύ πιθανόν, μερικοί από τους πλούσιους εκεί να έδιναν από καθήκον

ή από επιθυμία ώστε να τους προσέξουν επειδή έδιναν και όχι από ειλικρινή αγάπη προς τον Θεό. Έτσι κι αλλιώς δεν τους κόστιζε και πάρα πολύ. Η χήρα από την άλλη αν και φτωχή, ήταν πρόθυμη να δώσει ό,τι είχε. Αν και της κόστιζε, έδινε θυσιαστικά από την καρδιά της. Γι’ αυτό ο Ιησούς την ξεχώρισε και την επαίνεσε.

Τείνουμε να δίνουμε πιο εύκολα όταν δεν μας κοστίζει και πολύ. Όμως ο Βασιλιάς Δαβίδ αρνήθηκε να δώσει στον Κύριο «αυτό που δεν του κόστισε τίποτα».²

Πριν κάμποσα χρόνια, προσευχήθηκα για μια κιθάρα Ovation. Μόλις την πήρα στα χέρια μου, ένοιωσα τον Θεό να μου λέει να τη δώσω σε κάποιον άλλον που πραγματικά χρειαζόταν μια κιθάρα. Αυτό με εξέπληξε και με έκανε να αναρωτηθώ πώς θα εξοικονομούσα πάλι τα χρήματα για να πάρω μια άλλη. Όπως και να έχει, μέσα μου ένοιωθα ότι έπρεπε να το κάνω.

Μια βδομάδα αργότερα, αφού την είχα δώσει, προσκλήθηκα να τραγουδήσω σε μια εκκλησία ενός φίλου ο οποίος είχε κατάσταση με μουσικά

όργανα. Όταν του είπα ότι δεν έχω κιθάρα, μου είπε, «Κανένα πρόβλημα. Θα σου διαλέξω μια από το κατάστημά μου και θα σου τη δώσω να τη χρησιμοποιήσεις». Η κιθάρα αυτή ήταν μια κιθάρα Ovation. Είχα μείνει εμβρόντητος!

Όταν τελείωσε η λειτουργία, έβγαξα να βρω τον φίλο μου για να τον ευχαριστήσω και να του επιστρέψω το όργανο, όμως αυτός μου είπε: «Όταν τραγουδούσες, ο Θεός μου είπε ξεκάθαρα να ευλογήσω εσένα και την αποστολή σου με αυτή την κιθάρα».

Βγήκα μέσα από την εκκλησία με ένα συναίσθημα λες και πετούσα.

Αν και μπορεί να μην παίρνουμε πάντα υλικές ευλογίες όταν δίνουμε, πάντα υπάρχει κάποια ανταμοιβή.

Ο STEVE HEARTS ΕΙΝΑΙ ΤΥΦΛΟΣ ΕΚ ΓΕΝΕΤΗΣ. ΕΙΝΑΙ ΣΥΓΓΡΑΦΕΑΣ, ΜΟΥΣΙΚΟΣ ΚΑΙ ΜΕΛΟΣ ΤΗΣ ΔΙΕΘΝΟΥΣ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΣ ΣΤΙΣ ΗΠΑ. ΑΥΤΟ ΤΟ ΑΡΘΡΟ ΠΑΡΩΝΗΚΕ ΑΠΟ ΤΟ JUST 1 THING,³ ΜΙΑ ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΗ ΙΣΤΟΣΕΛΙΔΑ ΓΙΑ ΤΗ ΔΟΜΗΣΗ ΤΟΥ ΧΑΡΑΚΤΗΡΑ ΤΩΝ ΝΕΩΝ. ■

1. Μάρκου 12:41-44

2. βλ. Σαμουήλ Β' 24:24

3. www.just1thing.com

ΑΠΟ ΤΗΝ
JESSIE RICHARDS

ΜΙΑ ΧΡΟΝΙΑ ΧΩΡΙΣ ΡΟΥΧΑ

ΟΧΙ κυριολεκτικά. Θα σας εξηγήσω όμως.

Στο ξεκίνημα της προηγούμενης χρονιάς, έκανα μια δέσμευση να μην αγοράσω καινούργια ρούχα ούτε υποδήματα εκείνη τη χρονιά. Είχα ένα συνδυασμό από λόγους γι' αυτό:

Δεν χρειαζόμουν άλλα υποδήματα ούτε ρούχα. Δεν τρελαίνομαι να κάνω ψώνια και μια και αγόραζα πολλά από τα ρούχα μου από δεύτερο χέρι ή κάπου-κάπου και από το Ίντερνετ συν το ότι είχα και πολλές φίλες με τις οποίες ανταλλάσσαμε ρούχα, είχα ήδη πάρα πολλά!

Πρόσφατα είχα διαβάσει για ένα αυξανόμενο κίνημα ανθρώπων που είχαν αποφασίσει ότι αυτά που θα είχαν δεν θα ξεπερνούσαν τα 100 τεμάχια.¹ Έκανα μερικούς γρήγορους υπολογισμούς και αποφάσισα

ότι αυτό δεν μου ταίριαζε, όμως η όλη ιδέα μου προξένησε θαυμασμό. Επίσης εκείνο τον καιρό δεν είχα καθόλου χρήματα στην άκρη, κάτι το οποίο ήθελα να αλλάξει.

Όπως αποδείχθηκε, στο τέλος της χρονιάς εκείνης, κατέληξα να έχω περισσότερα καινούργια ρούχα και υποδήματα, απ' ό,τι τα περασμένα χρόνια όλα μαζί, παρότι δεν αγόρασα τίποτα. Αυτό οφειλόταν σε έναν συνδυασμό από τις επισκέψεις μου στη μητέρα μου, την αδελφή μου και τη γυναίκα του αδελφού μου – οι οποίες είχαν βάλει ρούχα στην άκρη για μένα – και επίσης και κάποια ρούχα από κάποιες φίλες μου. Βέβαια, δεν ήταν όλα εντελώς καινούργια, μερικά ήταν – για μένα όμως όλα ήταν καινούργια. Έτσι, τα καλά νέα είναι πως απέκτησα μια

ποικιλία από ρούχα και υποδήματα χωρίς να ξοδέψω ούτε ένα σεντς.

Ευπνώντας σήμερα το πρωί σκεπτόμουν για εκείνη την απόφαση και εκείνη τη χρονιά και πόσο καλά πήγε. Υποπτεύομαι πως η ανάμνηση αυτής της περίπτωσης συνδεόταν κατά κάποιο τρόπο με τον μικροπανικό που βίωνα τις τελευταίες ημέρες λόγω της πρόσφατης οικονομικής μου κατάστασης. Μετακόμισα πρόσφατα, κάτι το οποίο επέφερε πολλές αλλαγές στη ζωή μου και αντιμετωπίζω, θα έλεγε κάποιος, μερικές προκλήσεις. Έχω αρκετή πείρα στο να είμαι ολιγαρκής, είμαι πειθαρχημένο άτομο και υπολογίζω πού θα ξοδέψω τα λεφτά μου και σκεπτόμουν πως με λίγη προσοχή θα τα κατάφερνα.

Τέλος πάντων, υποθέτω πως η «χρονιά χωρίς ρούχα» ήρθε στον νου μου επειδή ο Θεός μου υπενθύμιζε

1. βλ. <http://content.time.com/time/magazine/article/0,9171,1812048,00.html>

Πιστεύω πως ο Θεός φροντίζει την κάθε υπόθεση και ότι δεν χρειάζεται καμιά συμβουλή από μέρους μου. Με τον Θεό στο τιμόνι, πιστεύω πως όλα θα έχουν καλή κατάληξη. Έτσι λοιπόν για ποιο πράγμα να ανησυχώ; — *Χένρυ Φορντ (1863 – 1947)*

Αν προσηλώνεστε πάρα πολύ στο πώς θέλετε να καταλήξουν τα πράγματα, θα πήξετε. Προσπαθώ να πιστεύω ότι όλα θα πάνε καλά στο τέλος. — *Jennifer Connelly (γεννημένη το 1970)*

όπως λέω και εγώ ότι όλα θα πάνε καλά. Στη διάρκεια εκείνης της χρονιάς, με το να ξοδεύω λιγότερα χρήματα και χρόνο για την προμήθεια ατομικών ειδών στην ουσία δεν με έκανε να μου λείπει τίποτα. Αν τώρα, στο άμεσο ή το απόμακρο μέλλον υπάρξει ένας μήνας ή ακόμα και μια χρονιά που θα πρέπει να τα καταφέρω χωρίς να αγοράσω κάτι, άραγε θα μπορούσα εγώ να εμπιστευτώ τον Θεό να μου το προμηθεύσει με κάποιο απρόσμενο τρόπο; Μάλλον ναι.

Συχνά νοιώθω πως δεν έχω και πολλά να επιδείξω σαν μια προφανή συμμετοχή και ενέργεια του Θεού στην προσωπική μου ζωή. Τον αγαπώ, περνάμε χρόνο μαζί και γνωρίζω πως η παρουσία Του με συνοδεύει πάντα ... όμως κάπου-κάπου όταν κάποιος με ρωτάει για «κάτι το υπέροχο ή κάποιο θαύμα που έκανε ο Θεός για σένα», εγώ κομπιάζω και συνήθως δεν έχω κάτι να τους πω εκείνη τη στιγμή.

Στο παρελθόν ένοιωθα απείσια όταν συνέβαινε κάτι τέτοιο, μέχρι

που αποδέχθηκα το ότι η ζωή μου είναι πιθανόν του τύπου όπου ο Θεός δεν εργάζεται με κάποιο «επιδεικτικό» τρόπο. Αυτό είναι δικό Του δικαίωμα, όπως κι εγώ δεν μπορώ να έχω την απαίτηση απ' Αυτόν να με χειρίζεται με κάποιον ιδιαίτερο τρόπο. Όμως υπάρχουν και κάποια άλλα όμορφα μικρά πράγματα, όπως αυτό, όπου μπορώ να δω κοιτώντας πίσω μου, ότι ο Θεός μάλλον είχε παίξει τον ρόλο Του στο πώς εξελίχθηκαν τα πράγματα. Δεν μπορώ να κάνω τον εαυτό μου να πιστέψει πως Αυτός νοιάστηκε τόσο πολύ, όσο εγώ για να αποκτήσω περισσότερα υποδήματα, όμως τουλάχιστον νοιάστηκε στο να με βοηθήσει να αντιληφθώ πως αν Τον εμπιστευτώ, θα έχω πάντα ό,τι χρειάζομαι και μερικές φορές ακόμα και ό,τι θέλω – ακόμα και αν δεν γίνει με τον τρόπο που πρόσμενα εγώ ή λόγω του ότι τα σχέδιά μου ήταν τόσο καλοπροετοιασμένα.

Κάτι άλλο που αντιλήφθηκα εκείνη τη «χρονιά χωρίς ρούχα» ήταν το πόσα είχα από κάθε άποψη.

Για παράδειγμα, είχα δουλειά την εποχή που οι περισσότεροι άνθρωποι δεν είχαν. Ποτέ μου δεν ήμουν άστεγη. Και σε αντίθεση με αυτό που σκεφτήκατε εσείς όταν διαβάσετε τον τίτλο αυτού του άρθρου, ποτέ μου δεν χρειάστηκε να βγω έξω χωρίς ρούχα! Τα είχα όλα μια χαρά.

Από πρακτικής άποψης, αυτό το πείραμα με βοήθησε στο να μην έχω περισσότερα πράγματα απ' ότι έχω, κάτι το οποίο ήταν καλό, επειδή όπως εξελίχθηκαν τα πράγματα στο ξεκίνημα της χρονιάς, έπρεπε να ξεφορτωθώ πολλά από τα πράγματα που είχα τον καιρό που μετακόμισα.

Από κάθε άποψη, ένοιωσα πλουσιότερη από τότε.

Η JESSIE RICHARDS ΠΑΙΞΕ ΠΡΩΤΑΡΧΙΚΟ ΡΟΛΟ ΣΤΗΝ ΠΑΡΑΓΩΓΗ ΤΟΥ *ACTIVATED* ΑΠΟ ΤΟ 2001 ΜΕΧΡΙ ΤΟ 2012 ΚΑΙ ΕΧΕΙ ΓΡΑΨΕΙ ΜΙΑ ΣΕΙΡΑ ΑΠΟ ΑΡΘΡΑ ΣΑΝ ΑΡΘΡΟΓΡΑΦΟΣ ΣΤΟ *ACTIVATED*. ΕΠΙΣΗΣ ΕΧΕΙ ΓΡΑΨΕΙ ΚΑΙ ΕΧΕΙ ΣΥΝΤΑΞΕΙ ΥΛΙΚΟ ΓΙΑ ΑΛΛΕΣ ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΕΣ ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΚΑΙ ΙΣΤΟΣΕΛΙΔΕΣ. ■

ΣΠΑΣΤΕ ΤΟ ΣΕ ΠΕΡΙΠΤΩΣΗ ΑΝΑΓΚΗΣ

ΠΡΟΣΦΑΤΑ, ΔΥΟ ΦΙΛΕΣ με πληροφόρησαν για μερικά σημαντικά γεγονότα που συνέβαιναν στη ζωή τους. Πρώτα η Ίνα, μου τηλεφώνησε να μου πει ότι η κόρη της, μετά από τρία χρόνια που ήταν υγιής, είχε ξανά λευχαιμία. Μόλις είχε μάθει τα άσχημα νέα και ήταν πολύ στεναχωρημένη όταν μου τηλεφώνησε.

Πιο μετά, την ίδια εβδομάδα, η Σουζάνα μου έστειλε ένα μήνυμα να μου πει ότι ο σύζυγός της έχασε τη δουλειά του εντελώς απρόσμενα. Ανησυχούσε μήπως έπρεπε να αφήσουν το νέο τους σπίτι γιατί εξαρτιόταν από τον μισθό του για να πληρώνουν τις δόσεις.

Προσπάθησα να ενθαρρύνω και τις δύο τους όσο καλύτερα μπορούσα και τις διαβεβαίωσα ότι θα προσευχόμουν για γι' αυτές και τις οικογένειές τους. Όταν σκεφτόμουν για το τι περνούσαν οι φίλες μου, θυμήθηκα εκείνη την επιγραφή που λέει «Σπάστε το σε Περίπτωση Ανάγκης» που βρίσκεται πολλές φορές αναρτημένη σε δημόσια μέρη και συνήθως

είναι ένα κουτί με τζάμι μπροστά και μέσα υπάρχει ένας πυροσβεστήρας ή ένα μικρό σφυρί για να χρησιμοποιηθεί σε περίπτωση επείγουσας ανάγκης.

Σαν Χριστιανοί έχουμε κι εμείς ένα τέτοιο κουτί που λέει «Σπάστε το σε περίπτωση ανάγκης». Έχω μάθει πως με το να αφιερώνω χρόνο στον Ιησού και τον Λόγο Του με βοηθάει να ξεπερνάω το καθετί. Ο Ιησούς είπε, «Τα λόγια που Εγώ σας μιλάω, είναι πνεύμα και είναι ζωή».¹ Και με το να αφιερώνουμε χρόνο να διαβάζουμε τα λόγια του Θεού και να τα μελετάμε, ανανεωνόμαστε πνευματικά και παίρνουμε ζωή – άσχετα από το πόσο απογοητευτικές φαίνονται οι περιστάσεις μας.

Όταν κάλεσα τη Σουζάνα ξανά για να μάθω πώς πάνε τα πράγματα, μου αποκρίθηκε, «Λοιπόν, ο σύζυγός μου δεν βρήκε ακόμα δουλειά, όμως δεν ανησυχώ. Νοιώθω σίγουρη πως ο Θεός θα μας φροντίσει. Τα καλά νέα είναι πως ο σύζυγός μου ήρθε στην εκκλησία και βαπτίστηκε Χριστιανός την προηγούμενη Κυριακή».

Όπως αποδείχθηκε, ο Θεός δεν

εγκατέλειψε αυτό το αγαπητό ζευγάρι ούτε από οικονομικής άποψης. Στο τέλος του μήνα, μου τηλεφώνησε η Σουζάνα και μου είπε πως ο σύζυγός της βρήκε μια καλή δουλειά σε μια πολυεθνική εταιρεία.

Κατόπιν ένα μήνυμα από την Ίνα μου είπε πως η κόρη της τα πήγαινε θαυμάσια μετά τη χημειοθεραπεία που είχε κάνει. Και οι δύο τους ένοιωθαν την παρουσία του Θεού δίπλα τους όσο ήταν στο νοσοκομείο.

Η καθεμιά από τις φίλες μου έμαθε ότι ο Θεός ήταν μια «πολύ παρούσα βοήθεια στις δύσκολες στιγμές». Συνέχισαν να κρατιούνται γενναία από την πίστη τους στη διάρκεια αυτών των δύσκολων στιγμών και ο Θεός τις βοήθησε να τα καταφέρουν!

Η DINA ELLENS ΔΙΔΑΣΚΕ ΣΕ ΣΧΟΛΕΙΑ ΣΤΗ ΝΟΤΙΟΑΝΑΤΟΛΙΚΗ ΑΣΙΑ ΓΙΑ 25 ΧΡΟΝΙΑ. ΑΝ ΚΑΙ ΣΥΝΤΑΞΙΟΥΧΟΣ, ΠΑΡΑΜΕΝΕΙ ΔΡΑΣΤΗΡΙΑ ΣΕ ΘΕΛΟΝΤΙΚΗ ΕΡΓΑΣΙΑ ΚΑΘΩΣ ΕΠΙΣΗΣ ΑΣΧΟΛΕΙΤΑΙ ΜΕ ΤΟ ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΝ ΤΗΣ ΣΤΟ ΝΑ ΣΥΓΓΡΑΦΕΙ. ■

1. Ιωάννη 6:63

Η ΙΣΤΟΡΙΑ ΜΕ ΤΟΥΣ ΔΥΟ ΑΔΕΛΦΟΥΣ

ΑΓΝΩΣΤΟΣ ΣΥΓΓΡΑΦΕΑΣ

ΣΥΜΦΩΝΑ ΜΕ ΕΝΑΝ ΘΡΥΛΟ, υπήρχε κάποτε ένα μοναστήρι με έναν πολύ γενναϊόδωρο ηγούμενο. Κανένας ζητιάνος δεν διώχθηκε και πάντα έδινε όσα μπορούσε σε αυτούς που είχαν ανάγκη. Το παράξενο είναι πως όσο περισσότερο έδινε, τόσο πιο πλούσιο γινόταν το μοναστήρι.

Όταν ο ηλικιωμένος ηγούμενος απεβίωσε, αντικαταστάθηκε από έναν άλλον, με ακριβώς αντίθετο χαρακτήρα. Μια μέρα ήλθε στο μοναστήρι ένας ηλικιωμένος άνδρας, λέγοντας ότι είχε ξαναμείνει εκεί πριν χρόνια και ρωτούσε αν θα μπορούσε να μείνει ξανά εκεί για λίγο.

«Το μοναστήρι μας δεν μπορεί πια να βοηθάει τους περαστικούς όπως όταν ήμασταν κάποτε πλούσιοι», είπε ο ηγούμενος. «Κανείς δεν θέλει να κάνει δωρεές στο έργο μας αυτές τις μέρες».

«Α, καλά», είπε ο ξένος, «Νομίζω πως αυτό είναι επειδή διώξατε δύο αδέρφια από το μοναστήρι».

«Δεν νομίζω πως κάναμε ποτέ

κάτι τέτοιο», είπε έκπληκτος ο ηγούμενος.

«Και όμως το κάνατε» ήταν η απόκριση. «Υπήρχαν δύο δίδυμα αδέρφια εδώ. Ο ένας λεγόταν ‘Δώστε’ και ο άλλος, ‘Θα σας δοθεί’.¹ Διώξατε τον ‘Δώστε’, κι έτσι αποφάσισε να φύγει και ο αδελφός του επίσης».

Δωρεάν πήρατε, δωρεάν δώσατε.
— *Ιησούς, Ματθαίον 10:8*

Πιστεύω πως μια στάση εμπιστοσύνης και υπομονής πάνε χέρι – χέρι. Βλέπετε, όταν εσείς αφήνεστε και μαθαίνετε να εμπιστευέστε τον Θεό, αυτό προσθέτει χαρά στη ζωή σας. Και όταν εμπιστευέστε τον Θεό, αποκτάτε και περισσότερη υπομονή. Υπομονή δεν σημαίνει απλά να περιμένετε για κάτι ... είναι ο τρόπος που περιμένετε ή η στάση σας ενώ περιμένετε. — *Joyce Meyer (γεννημένη το 1943)*

Είμαι αποφασισμένη να είμαι ευδιάθετη και ευτυχισμένη σε

οποιαδήποτε κατάσταση και να βρεθώ. Επειδή έχω μάθει πως το μεγαλύτερο κομμάτι της μιζέριας μας ή της δυστυχίας μας καθορίζεται όχι από τις περιστάσεις μας, αλλά από τον τρόπο που τις αντιμετωπίζουμε.
— *Martha Washington (1731–1802)*

Όσο περισσότερο δίνετε, τόσο περισσότερο επιστρέφει σε σας, επειδή ο Θεός είναι ο μεγαλύτερος δότης στο σύμπαν και δεν πρόκειται να σας επιτρέψει να δώσατε περισσότερο απ’ Αυτόν. Δοκιμάστε το αν θέλετε. Δείτε τι θα συμβεί. — *Randy Alcorn (γεννημένος το 1954)*

Σε όλα μου τα χρόνια υπηρεσίας μου για τον Κύριό μου, ανακάλυψα μια αλήθεια που πάντα ισχύει και ποτέ δεν με έχει εκθέσει. Αυτή η αλήθεια υπερβαίνει κάθε πιθανότητα του ότι κάποιος μπορεί να δώσει περισσότερα από τον Θεό. Ακόμα και να Του έδινα ό,τι είχα και δεν είχα, Αυτός θα εύρισκε κάποιον τρόπο να μου επιστρέψει πολύ περισσότερα απ’ ό,τι έδωσα εγώ.
— *Charles Spurgeon (1834–1892)* ■

1. βλ. Λουκά 6:38

ΟΙ ΥΠΟΣΧΕΣΕΙΣ ΜΟΥ ΙΣΧΥΟΥΝ

ΑΠΟ ΤΟΝ ΙΗΣΟΥ ΜΕ ΑΓΑΠΗ

Είπα στους μαθητές Μου πως η κάθε τρίχα στο κεφάλι τους ήταν μετρημένη και ότι ούτε ένα σπουργίτι δεν πέφτει νεκρό στο έδαφος χωρίς να το γνωρίζει ο Πατέρας Μου. Τους είπα ότι δεν χρειάζονταν να ανησυχούν για τις υλικές τους ανάγκες, πως αν εμπιστευόνταν Εμένα και Με ακολουθούσαν, θα το έκανα σίγουρο ότι θα είχαν ό,τι χρειάζονταν για τις ανάγκες τους.¹

Αυτό ίσως ακούγεται μη ρεαλιστικό στον σημερινό υλιστικό κόσμο, όπου η επιδίωξη του χρήματος φαίνεται να είναι περισσότερο σημαντική από ποτέ άλλοτε. Οι καιροί άλλαξαν, όχι όμως και οι υποσχέσεις Μου. Είναι το ίδιο σίγουρες σήμερα όπως ήταν πριν 2.000 χρόνια. Επιδιώκετε πρώτα τη βασιλεία του Θεού και υπακούτε στον Λόγο Μου όσο καλύτερα μπορείτε και ο Πατέρας μου θα σας προμηθεύσει οτιδήποτε χρειάζεστε.²

Όταν αγαπάτε Εμένα και προσπαθείτε να ακολουθείτε το δικό Μου παράδειγμα αγάπης και φροντίδας για τους άλλους, θα σας φροντίσει και ο Θεός. Αυτό δεν σημαίνει ότι μπορείτε να προσβλέπετε σε μια ζωή πολυτέλειας και ευκολίας. Οι δύσκολοι καιροί είναι μέρος επίσης από το σχέδιο του επουράνιου Πατέρα σας στο να διαμορφώνει τον χαρακτήρα σας. Και όπως ακριβώς ένας επίγειος πατέρας δεν δίνει αμέσως στα παιδιά του ό,τι θέλουν, έτσι και ο Πατέρας Μου δεν σας δίνει οπωσδήποτε, ό,τι θέλετε κι εσείς. Σας δίνει ό,τι χρειάζεστε και ό,τι γνωρίζει ότι είναι το καλύτερο για σας – όχι μόνο για το σώμα σας, αλλά πιο σημαντικό, για το αθάνατο πνεύμα σας.

1. βλ. Ματθαίου 6:33

2. βλ. Ματθαίου 6:33